1V Opiniepanel Rapport

LHBTI-VRIENDELIJKE HORECA

20 juli 2020

Auteur: Lotte Kamphuis

Samenvatting

Kwart jonge LHBTI+'ers checkt meestal van tevoren of club 'LHBTI-friendly' is

Een kwart (25 procent) van de jonge LHBTI+'ers checkt voor het bezoeken van een club meestal of deze aangeeft LHBTI-vriendelijk te zijn.

Dat blijkt uit onderzoek van 3Vraagt, in aanloop naar de Pride Week op NPO3. Tijdens de week testen BN'ers in het dagelijkse programma *'Nu we er toch zijn: Pride'* hoe gastvrij en open-minded Nederland eigenlijk is.

Anno 2020 overal welkom zijn
"Bij het uitgaan wil ik gewoon op m'n gemak zijn en met iedereen kunnen dansen zonder me bezig te houden wat anderen ervan kunnen vinden", schrijft een deelnemer aan het onderzoek.

Bij cafés checkt 15 procent van de jonge LHBTI+'ers meestal of deze zich als LHBTI-vriendelijk bestempelen, bij hotels is dat 11 procent: *"Wij willen gewoon een kamer met een tweepersoonsbed kunnen boeken. In een niet gay friendly hotel kan dat weleens voor problemen zorgen."*

Toch let de grootste groep jonge LHBTI+'ers er bij het bezoeken van een club (68 procent), kroeg (81 procent) of hotel (83 procent) weinig tot nooit op of deze expliciet LHBTI-vriendelijk is. Ze vinden dat je van Nederlandse horeca mag verwachten dat iedereen gelijk behandeld wordt. *"Ik ga gewoon naar een kroeg die me leuk en gezellig lijkt. Ik neem toch aan dat ik anno 2020 wel overal welkom ben. En als een tent niet LHBTI-vriendelijk is, dan is het tijd dat ie dat wordt."*

Hokjesdenken
Over of het van belang is dat hotels in hun brochures aangeven homovriendelijke te zijn of cafés een 'LHBTI-vriendelijk' sticker bij de deur plakken, verschillen jonge LHBTI+'ers van mening. De helft (48 procent) vindt het belangrijk dat horeca dit doen. Volgens hen straalt het uit dat iedereen welkom is.

"Ik had liever gezien dat het niet nodig was, maar er is nog steeds veel discriminatie tegenover LHBTI's. Het is fijn wanneer horeca aangeven dat ze een veilige omgeving willen bieden, waar we onszelf kunnen zijn", schrijft iemand.

De andere helft (47 procent) vindt het niet belangrijk dat horeca specifiek aangeven dat ze LHBTI-vriendelijk zijn. Een deel heeft hier juist bezwaar tegen. Volgens hen wordt de LHBTI-gemeenschap hiermee weggezet als een aparte groep, in plaats van inclusiviteit uit te stralen. Een deelnemer: *"Het is gewoon hokjesdenken. We zijn niet anders dan andere mensen. En het impliceert ook een beetje dat ik op sommige plekken wel welkom ben en andere niet."*

Uit de kroeg gezet
Op de vraag wat horeca LHBTI-vriendelijk maakt, antwoordt de grootste groep (76 procent) dat iedereen er gelijk behandeld wordt. Twee derde (64 procent) vindt optreden tegen negatief gedrag richting LHBTI+'ers een must.

"We zijn wel eens voor 'vieze flikkers' uitgemaakt en ik vond het fijn dat deze persoon er toen uit werd gezet", vertelt iemand. En een ander: *"Dat er misschien LHBTI+'ers werken of er een regenboogvlag hangt is een leuke bijkomstigheid, maar het zijn de sfeer en het beleid die het 'm doen. Het moet een plek zijn waar er extra op wordt gelet dat iedereen elkaar gewoon netjes behandeld."*

Over dit onderzoek
3Vraagt, onderdeel van het EenVandaag Opiniepanel, stuurt circa eens per maand een vragenlijst aan leden tussen de 16 en 34 jaar. Aan dit onderzoek, gehouden van 6 tot en met 16 juli 2020, deden 745 LHBTI+ers mee. De resultaten zijn na weging representatief voor vijf variabelen, namelijk leeftijd, geslacht, opleiding, stemgedrag en spreiding over het land. De uitslagen worden gepubliceerd door EenVandaag en op jongerenplatforms van NPO3 en andere platforms van de Publieke Omroep.

'Het gaat vooral over gelijke behandeling'

Vind je het belangrijk dat een horecagelegenheid aangeeft 'LHBTI-vriendelijk' te zijn, of niet?

	LHBTI+ hele panel	LHBTI+ jongeren (16-35 jaar)
Belangrijk	50%	48%
Niet belangrijk	45%	47%
Weet niet / geen mening	5%	5%

Open antwoord: Waarom vind je dat wel of niet belangrijk
Deelnemers zijn verdeeld over deze vraag. Enerzijds is er een groep die vindt dat alle horeca LHBTI-vriendelijk zouden moeten zijn en het daarom onnodig is om LHBTI+'ers als een aparte groep aan te duiden. Anderzijds is er een groep die schrijft dat horeca die expliciet aangeven LHBTI-vriendelijk te zijn hiermee duidelijk maken dat de gemeenschap welkom is en hier veilig uit kan gaan. Wel hopen ze dat het in de toekomst vanzelfsprekend is dat alle horeca LHBTI-vriendelijk zijn.

Hieronder een willekeurige selectie van de open antwoorden:

"Zouden niet alle horecagelegenheden dit moeten zijn? Het impliceert een beetje dat je op sommigen plaatsen wel en niet welkom bent."

"Horeca horen voor iedereen te zijn, ook voor LHBTI'ers. Ik wil niet in een apart hokje worden gezet en als anders worden gezien omdat ik homo ben."

"Het is een stempel die nergens op slaat. Elke plek zou LHBTI-vriendelijk moeten zijn."

"Ik hoop dat het ooit niet meer nodig is om dat expliciet te zeggen, maar voor veiligheid is het nu nog fijn."

"Ik heb me als homo in sommige barren onveilig gevoeld. Het is goed om te weten dat het personeel er voor je is als een andere klant iets vervelends doet."

"Voor mij werkt het drempelverlagend. Dan weet ik zeker dat ik welkom ben."

"Het klopt inderdaad dat we hiermee als 'aparte groep' worden neergezet, maar we moeten niet vergeten met welk doel dit is. Zeker in het uitgaansleven is het erg belangrijk dat LHBTI'ers zich veilig en op hun gemak voelen in 'normale' bars en clubs, niet alleen in gay bars."

Aan welke criteria vind jij dat horeca moeten voldoen om zich 'LHBTI-vriendelijk' te mogen noemen?
Je kunt meerdere antwoorden selecteren
Top 3 meest genoemd LHBTI+'ers hele panel:
1. Iedereen wordt gelijk behandeld (68%)
2. Er wordt opgetreden tegen negatief gedrag richting LHBTI+'ers (57%)
3. Er worden geen negatieve opmerkingen gemaakt naar LHBTI+'ers (48%)

Top 3 meest genoemd LHBTI+ jongeren:
1. Iedereen wordt gelijk behandeld (76%)
2. Er wordt opgetreden tegen negatief gedrag richting LHBTI+'ers (64%)
3. Er worden geen negatieve opmerkingen gemaakt naar LHBTI+'ers (59%)

Open antwoord: Waar moet een uitgaansgelegenheid of hotel volgens jou aan voldoen om als 'LHBTI-vriendelijk' bestempeld te worden?
Hieronder een willekeurige selectie van de open antwoorden:

"Belangrijkste vind ik dat het personeel iedereen gelijk behandelt en als er andere gasten zijn die daar niet mee om kunnen gaan, dat die dan weggestuurd worden of tenminste eerst erop worden aangesproken."

"Ervoor zorgen dat er een sfeer is waarin iedereen zichzelf kan zijn. Dit betekent dus ook dat er wordt opgetreden tegen anti-lhbt gedrag indien nodig."

"Ik hoef geen regenboogvlag te zien of speciale muziek te horen van LHBTI-iconen om iets als vriendelijk te zien. Dit versterkt in mijn ogen de gedachte dat het iets aparts is. Ik wil zien dat iedereen gelijk wordt behandeld en de waarborging van veiligheid. Natuurlijk niet alleen voor LHBTI's maar ook andere bezoekers. Immers zijn we allemaal Nederlandse burgers."

"Actief optreden tegen discriminatie of ongelijkheid. Zero tolerance beleid, zelfs al in geval van verbale agressie."

Let jij er bij het bezoeken van onderstaande horeca op of ze aangeven 'LHBTI-vriendelijk' te zijn?

LHBTI+ hele panel

	Café	Club / discotheek	Restaurant	Hotel
Ja	10%	15%	4%	6%
Meestal wel en soms niet	12%	10%	4%	5%
Meestal niet en soms wel	17%	12%	10%	10%
Nee	51%	45%	74%	69%
Weet niet / geen mening	10%	8%	8%	10%

LHBTI+ jongeren (16-35 jaar)

	Café	Club / discotheek	Restaurant	Hotel
Ja	5%	13%	3%	6%
Meestal wel en soms niet	10%	12%	3%	5%
Meestal niet en soms wel	20%	17%	9%	9%
Nee	61%	51%	81%	74%
Weet niet / geen mening	4%	7%	4%	6%

Open antwoord: Waarom wel of niet?
Hieronder een willekeurige selectie van de open antwoorden:

"Ik ga er gewoon vanuit dat ik overal welkom ben anno 2020."

"Ik ga gewoon naar een kroeg die me leuk en gezellig lijkt. Ik neem toch aan dat ik anno 2020 wel overal welkom ben. En als een tent niet LHBTI-vriendelijk is, dan is het tijd dat ie dat wordt."

"Nog nooit bewust gedaan."

"Het is voor ons belangrijk dat een hotel homovriendelijk is, omdat wij als twee mannen een kamer met een tweepersoonsbed boeken."

"Over het algemeen gebeuren de meeste vervelende incidenten in clubs en soms cafés, dus daarvan vind ik het belangrijker. Maar het zegt niet altijd heel veel dus ik houd meer rekening met eigen ervaringen en die van anderen."

EenVandaag Opiniepanel

Over dit onderzoek

Aan het onderzoek, gehouden van 6 tot en met 16 juli, deden 4.142 deelnemers mee uit de LHBTI+ gemeenschap. Het onderzoek is na weging representatief voor zes variabelen. Namelijk: leeftijd, geslacht, opleiding, stemgedrag, spreiding over het land en burgerlijke stand.

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met onderzoeker Lotte Kamphuis: lotte.kamphuis@eenvandaag.nl.

Over het EenVandaag Opiniepanel
Het EenVandaag Opiniepanel bestaat uit ruim 55.000 mensen. Zij beantwoorden vragenlijsten op basis van een online onderzoek. De uitslag van de peilingen onder het EenVandaag Opiniepanel zijn na weging representatief voor zes variabelen, namelijk leeftijd, geslacht, opleiding, burgerlijke staat, spreiding over het land en politieke voorkeur gemeten naar de Tweede Kamerverkiezingen van 2017. Panelleden krijgen ongeveer één keer per week een uitnodiging om aan een peiling mee te doen. Op de meeste onderzoeken respondeert 60 tot 70 procent van de panelleden.

De resultaten van het EenVandaag Opiniepanel worden gepresenteerd door Gijs Rademaker en Joyce Boverhuis in EenVandaag (ma-za 18:15 uur, NPO1)

1V

1V Opiniepanel Rapport

3VRAAGT: COMING OUT

20 juli 2020
Auteur: Lotte Kamphuis

Jonge LHBTI+'ers: 'In een ideale wereld hoef je niet uit de kast te komen, maar zover zijn we nog niet.'

Negen op de tien jonge LHBTI+'ers (89 procent) vinden dat het niet nodig zou moeten zijn om uit de kast te komen over je seksuele oriëntatie of genderidentiteit. Volgens hen is het vooral een maatschappelijke verwachting dat je het vertelt als je niet in het hokje cisgender en hetero past.

Dat blijkt uit onderzoek van 3Vraagt in aanloop naar de Pride Week op NPO3 en 3FM.

"Het voelt alsof je het moet meedelen als je afwijkt van de 'norm'. Laten we gewoon stoppen met de aanname dat iedereen cis hetero is", stelt een deelnemer voor. Iemand anders schrijft: "*In een ideale wereld hoef je niet uit de kast te komen, maar zolang de samenleving heteronormatief is zijn we daar nog niet".*

Nieuwe stap in transitie
Toch willen jonge LHBTI+'ers het belang van een coming out niet zomaar wegwuiven en onderstrepen ze dat het voor iemand veel kan beteken. Door open te zijn over je seksuele oriëntatie of genderidentiteit is er ruimte om erover te praten, het verder te onderzoeken en gelijkgestemden te ontmoeten. Tweederde (67 procent) vindt dat uit de kast komen een belangrijk moment is.

Iemand vertelt: "*Op dat moment stapte ik voor mijn gevoel uit een 'geheim leven' en accepteerde ik ook voor mezelf dat ik homo was. Daarna kon ik echt gaan zijn wie ik ben."* En een ander: "*Voor mij was het heel belangrijk om uit de kast te komen als transgender, omdat het een nieuwe stap was in mijn transitie. Pas vanaf dat moment kon ik mijn nieuwe naam gebruiken."*

Drie op tien niet open
Zeven op de tien (69 procent) jonge LHBTI+'ers in het onderzoek vertellen dat de meeste mensen in hun omgeving over hun seksuele oriëntatie of genderidentiteit weten. Bij drie op de tien (29 procent) weet bijna of helemaal niemand het.

Van de jongeren die het aan anderen hebben verteld, vond de helft (53 procent) het moeilijk om dat te doen. Ze waren zenuwachtig voor de reactie van familie, vrienden of andere mensen. 45 procent vond het makkelijk om voor hun seksuele oriëntatie of genderidentiteit uit te komen. Ze schrijven vooral dat hun omgeving open-minded is of dat het ze niet uitmaakt wat anderen ervan zouden vinden.

Nooit helemaal uit de kast
Veel jonge LHBTI+'ers benadrukken dat uit de kast komen niet iets eenmaligs is. *"Overal waar je nieuwe mensen ontmoet komt er een moment dat ze vragen of je een relatie hebt of aan het daten bent. Dan moet ik, vaak geforceerd, vertellen dat ik op vrouwen val omdat mensen ervan uitgaan dat je hetero bent"*, schrijft iemand.

Zes op de tien (60 procent) LHB's in het onderzoek vertellen dat ze liever zeggen dat ze een vriend of vriendin hebben, dan dat ze uitspreken homo, lesbisch of bi te zijn. Ze vinden het overbodig om hun seksuele oriëntatie expliciet te moeten benoemen: *"Ik hou niet van labels. Waarom moet je zeggen dat je homo bent? Ik heb een vriend en dat is gewoon normaal."*

Een op de vijf (21 procent) is het daar niet mee eens. *"Ik zeg gewoon dat ik lesbisch ben. Ik ben trots op wie ik ben en op wie ik val!"*, aldus een deelnemer.

Coming out

'Het voelde als een grote stap'

De volgende vragen zijn gesteld aan LHBTI+ jongeren (16-35 jaar).

Wat is van toepassing op jouw seksuele oriëntatie of genderidentiteit?

Vrijwel iedereen in mijn omgeving weet het	45%
De meeste mensen in mijn omgeving weten het wel, sommige mensen niet	24%
De meeste mensen in mijn omgeving weten het niet, sommige mensen wel	13%
(Bijna) niemand in mijn omgeving weet het	16%
Geen opgave / niet van toepassing	2%

Open antwoord: Als je het anderen hebt verteld: hoe was het voor jou om uit de kast te komen? En zo niet: hoe komt het dat je anderen hier (nog) niet over hebt verteld?
Hieronder een willekeurige selectie van de open antwoorden:

"Ik heb best lang nagedacht over of ik lesbisch was of niet. Zeker 3 jaar heb ik de tijd genomen om erover te denken en te experimenteren. Op het moment dat ik het zeker wist heb ik het aan mijn vrienden en gezin; ouders, broer en zus, verteld. Pas toen ik een vriendin kreeg heb ik de rest van de familie en kennissen verteld dat ik een vriendin had. Zo hoefde ik niet uit de kast te komen maar gewoon zoals al mijn familieleden vertellen dat ik nu een relatie had. Dat was dan nu toevallig met een meisje."

"Uit de kast komen is een grote, enge stap. Maar het voelt zo fijn om het te doen. Je hoeft niet langer iets te verbergen."

"Mijn naaste familie en vrienden heb ik het verteld. Mijn vrienden reageerden goed, maar mijn familie vond het lastig vanwege religieuze redenen. Zij vinden het nog steeds moeilijk en er wordt bijna niet over gesproken. Dit doet soms best wel pijn, omdat je voor je gevoel niet erkend wordt of geaccepteerd wordt voor wie je bent."

"Het was heel spannend. Ik heb er zelf 2,5 jaar meegelopen voordat ik het iemand verteld heb. Ik was bang voor negatieve reacties maar die heb ik gelukkig niet eens gekregen! Toch blijf ik het altijd spannend vinden als ik nieuwe mensen leer kennen en we op het punt van relaties komen. Dan moet ik vertellen dat ik een vriendin heb en ben ik toch bang dat iemand negatief reageert."

"De meesten weten dat ik transman ben. Maar nu ik 1 jaar klaar ben met de transitie, heb ik minder behoefte om het altijd te vertellen. Het is niet relevant, ik ben wie ik ben. Vragen mensen ernaar, dan krijgen ze vaak wel een eerlijk antwoord."

"Dat was wel spannend. Ergens wist ik wel dat mijn familie en ook mijn vrienden er geen problemen mee zouden hebben. Toch denk je 'stel dat ze je niet accepteren zoals je bent?' Gelukkig waren bij mij de reacties allemaal helemaal positief."

"Het was heel erg eng en ik schaamde me enorm waardoor ik het lange tijd heb ontkend. Maar toen ik een relatie kreeg met een vrouw heb ik het verteld. De reacties waren over het algemeen niet negatief behalve van mijn gelovige familie. Dat was niet fijn."

"Ik doe niet aan labels voor mijzelf. Ik vind het ook niet zo relevant. Coming out zou aangeven dat het een bijzonderheid is en dat vind ik het niet. Ze zien wel met wie ik thuis kom."

"Alleen als ik het relevant vind voor anderen vertel ik het. Ik vind het niet nodig dat iedereen het weet."

Vond je het over het algemeen moeilijk of makkelijk om tegenover anderen uit de kast te komen?

Moeilijk	53%
Makkelijk	46%
Weet niet / geen mening	1%

Waarom vond je het moeilijk of makkelijk? En aan wie heb je het verteld?
Deelnemers hebben diverse ervaringen als het gaat over uit de kast komen. LHTBI-jongeren die aangeven dat het moeilijk was, schrijven vooral dat ze zich zorgen maakten of anderen hen wel zouden accepteren. Deelnemers die het niet als moeilijk hebben ervaren, schrijven dat hun omgeving open minded is of dat ze zich niet druk maken over wat anderen ervan vinden.
Ook benadrukken sommigen dat uit de kast komen vaak niet één moment is, maar iets dat je vaker gebeurt en naar verschillende mensen toe. Een aantal schrijft dat er in

Hieronder een willekeurige selectie van de open antwoorden:

"Aan het begin vond ik het heel moeilijk, vooral tegenover mijn ouders. Later accepteerde ik mezelf meer en werd het makkelijker"

"Ik was 14, een puber, onzeker en vond het heel moeilijk."

"Je bent bang voor de reacties. Je weet niet of mensen het accepteren of juist niet. Dat maakt de onzekerheid erover groot. Achteraf was die onzekerheid en angst gelukkig nergens voor nodig."

"Ik vond het moeilijk, omdat ik wist dat mijn vader er verdriet van zou hebben."

"Uit de kast komen is niet één moment. Natuurlijk is er een eerste keer, maar vervolgens moet je de rest van je leven elke keer weer uit de kast komen. Soms is dat niet eng en soms is dat doodeng."

"Ik vond de innerlijke strijd het moeilijkst. Nier wat andere van mij vinden, dat zal me een worst wezen."

"Ik vond het redelijk makkelijk om aan mijn familie en vrienden te vertellen, omdat ik verwachtte dat zij normaal en nuchter genoeg zijn om mij hierdoor niet anders te zien."

"Ik heb een open minded en accepting omgeving gelukkig."

Stelling: 'Uit de kast komen is een belangrijk moment.'

Eens	67%
Oneens	26%
Weet niet / geen mening	7%

Stelling: 'Het zou niet nodig moeten zijn om uit de kast te komen.'

Eens	89%
Oneens	6%
Weet niet / geen mening	5%

Open antwoord: Waarom ben je het eens of oneens met bovenstaande stellingen?
De meeste jonge LHBTI+'ers vinden uit de kast komen een belangrijk moment. Velen schrijven dat het een onderdeel was van het proces om zichzelf te accepteren en openlijk zichzelf te kunnen zijn. Deelnemers die het geen belangrijk moment vinden, schrijven dat het niet uit zou moeten maken wat je seksuele oriëntatie of genderidentiteit is. Voor hen voelt uit de kast komen alsof je je moet verantwoorden, terwijl er van hetero's ook niet wordt verwacht dat ze uit de kast komen.

Het merendeel van de jonge LHBTI+'ers vindt dat het niet nodig zou moeten zijn om uit de kast te komen. Volgens hen verwacht de maatschappij nog altijd dat je het verteld als je niet aan de 'cisgender en heteronorm' voldoet. Toch hopen ze dat het in de toekomst niet meer nodig zal zijn.

Hieronder een willekeurige selectie van de open antwoorden:

"*Het zou beter zijn als het niet nodig was. Maar zo lang de samenleving nog heteronormatief is, is het nodig."*

"Als hetero hoef je ook niet te vertellen dat je hetero bent. Dus is het belachelijk dat het andersom wel moet."

"Het klopt dat het eigenlijk niet nodig zou moeten zijn, maar als je zelf hebt geworsteld met acceptatie van de eigen geaardheid en angst voor reacties van anderen, wordt het hoe dan ook toch een belangrijk moment of een belangrijke periode in je leven om ervoor uit te komen."

"Als de samenleving minder heteronormatief zou zijn, zou de coming out niet nodig zijn. Dan kom ik bijv. op een dag gewoon met een meisje thuis en komen m'n ouders er zo achter."

"Het feit dat je een deel van jezelf hebt ontdekt en erkent, maakt dat uit de kast komen belangrijk is."

"Uit de kast komen is een belangrijke stap om dit deel van jezelf te accepteren."

"Voor mij was het heel belangrijk om uit de kast te komen als transgender, omdat het een nieuwe stap was in mijn transitie. Pas vanaf dat moment kon ik mijn nieuwe naam gebruiken."

De volgende vraag is gesteld aan homo, lesbische of bi deelnemers.
Stelling: 'Ik zeg liever dat ik een vriend of vriendin heb, dan dat ik zeg dat ik homo, lesbisch of bi ben.'

Eens	60%
Oneens	21%
Weet niet / geen mening	19%

Open antwoord: waarom ben je het eens of oneens met de stelling?
Deelnemers die liever zeggen dat ze een vriend of vriendin hebben, schrijven dat ze vaak geen zin hebben in de reactie als ze zeggen homo, lesbisch of bi te zijn. Ook vinden sommigen het irrelevant om hun seksuele oriëntatie steeds te benoemen. Ze schrijven dat hetero's ook niet zeggen 'ik ben hetero', maar gewoon vertellen over hun partner.
Deelnemers die niet liever zeggen dat ze een vriend of vriendin hebben, in plaats van ik ben homo, lesbisch of bi, vinden dat het gewoon onderdeel is van wie ze zijn. Ze hebben geen moeite met het gebruik van de termen.

Hieronder een willekeurige selectie van de open antwoorden:

"Ik hou niet van labels. Waarom moet je zeggen dat je homo bent? Ik heb een vriend en dat is gewoon normaal."

"Zo normaliseer je het. Door te zeggen 'ik heb een vriend/vriendin' klinkt het alsof het de normaalste zaak van de wereld is, wat het ook zou moeten zijn."

"Eens. Dan maak je geen identiteit van je seksuele voorkeur. Het is vervelend als je wordt gezien als 'die homo' in plaats van gewoon wie je bent als persoon."

"Ik zeg gewoon dat ik lesbisch ben. Ik ben trots op wie ik ben en op wie ik val!"

"Ik ben gewoon homo, klaar!"

Extra vraag Pride

Hoe belangrijk vind je het over het algemeen dat er Pride-evenementen in Nederland worden gehouden?

	LHBTI+ jongeren
Belangrijk	78%
Onbelangrijk	21%
Weet niet / geen mening	1%

3Vraagt, onderdeel van het EenVandaag Opiniepanel

Over dit onderzoek

3Vraagt, onderdeel van het EenVandaag Opiniepanel, stuurt circa eens per maand een vragenlijst aan leden tussen de 16 en 34 jaar. Aan dit onderzoek, gehouden van 6 tot en met 16 juli 2020, deden 745 jonge LHBTI+ers mee. De resultaten zijn na weging representatief voor vijf variabelen, namelijk leeftijd, geslacht, opleiding, stemgedrag en spreiding over het land. De uitslagen worden gepubliceerd door EenVandaag en op jongerenplatforms van NPO3 en andere platforms van de Publieke Omroep.

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met onderzoeker Lotte Kamphuis: lotte.kamphuis@eenvandaag.nl.

De resultaten van het EenVandaag Opiniepanel worden gepresenteerd door Gijs Rademaker en Joyce Boverhuis in EenVandaag (ma-za 18:15 uur, NPO1)

1V